

POSTANOWIENIE

28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 28 maja 2025 r. w Warszawie
zażalenia M.B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z 16 grudnia 2024 r., I WSC 1/24,

w sprawie z powództwa M. B. i M. C.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej
o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

[dr]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 grudnia 2024 r. Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił
skargę nadzwyczajną powoda – M. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z 1 grudnia 2020 r., I C 970/17 w sprawie o zapłatę.

Powód wniósł osobiście zażalenie na powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym
obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przepis ten
wyłącza zdolność postulacyjną stron w postępowaniu przed Sądem Najwyższym
oraz przy podejmowaniu przed sądem niższej instancji czynności procesowych,

związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym. W judykaturze przyjmuje się jednolicie, że przymus adwokacko-radcowski dotyczy także postępowania zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia (zob. postanowienia SN: z 8 maja 2013 r., I CZ 19/13; z 25 lipca 2013 r., II CZ 46/13; z 7 maja 2014 r., II CZ 19/14). Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i skutkuje jego odrzuceniem jako niedopuszczalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie odrzucił.

[dr]

[a.ł.]